

ת"פ 2671/05/12 - מדינת ישראל נגד ו' מ'

בית משפט השלום באילת

ת"פ 2671-05-12 מדינת ישראל נ' מ'
בפני כב' השופטת שוש שטרית, סגנית נשיא
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ו' מ'

גזר דין

1. בפתחה של ישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 11.7.2012, לאחר תיקון כתב האישום נגדו, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו והורשע באיומים ובתקיפת סתם של בת הזוג שלו.

2. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, הנאשם והגברת א' י' (להלן: **המתלוננת**) ניהלו מערכת יחסים זוגית משך כ- 3 שנים. בתאריך 28.4.2012 הגיע הנאשם לבית חברתה של המתלוננת שם שהתה המתלוננת, ובעודו מחוץ לדירה החל לצעוק עליה, משבקשה המתלוננת לעזוב את המקום דחף אותה הנאשם. בהמשך היום חזר הנאשם לדירה, נכנס פנימה צעק והשתולל, בשלב מסוים יצאה המתלוננת עם הנאשם אל מחוץ לדירה ובמהלך שיחה ביניהם סטרה לו.

עוד על פי העובדות, במעמד האמור, הנאשם איים עליה **בכך שאמר כי אם לא תלך עמו הביתה, ישבור את רגליה, כי בא לו להרוג אותה. משך את התיק אותו נשאה עד שזה נקרע**, נשך בלחייה וסטר בפנייה 3 פעמים. המתלוננת פנתה ללכת משם אולם הנאשם שוב בה לקראתה והמשיך לצעוק עליה עד שזו החלה לבכות, עוברי אורח שהבחינו בנעשה הזמינו למקום משטרה.

אירוע נוסף על פי כתב האישום התרחש ביום 0.4.2012, אז שהו הנאשם והמתלוננת בדירתו, וזה סיפר לה כי בגד בה והיא בתגובה השיבה כי "תחזיר לו באותו מטבע". הנאשם בתגובה הכניס את המתלוננת לחדר המקלחת, פתח את ברז המים הקרים ואמר לה **"כשתירגעי אני אוציא אותך מפה"** ומשזו החלה לבכות נטל את ידית מתזי המים והחל לחבוט בראשה בגבה וסטר לה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות עשייתו ועתרה לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 6 עד 18 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. ציינה את חומרת מעשיו של הנאשם ושמה דגש על האירוע שהתרחש בחדר המקלחת. הפנתה לעברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ביניהן כאלו שנעברו בתוך התא המשפחתי ולמאסר בן 11 חודשים אותו סיים לרצות לאחרונה. הדגישה כי הנאשם ביצע עבירה נוספת, במסגרת תיק אחר, וזאת כשהוא תחת פיקוח שירות המבחן בתיק זה ובמהלכו של הליך טיפולי. הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולזה האחרון שהוגש ולפיו הנאשם לא שולב בהליך טיפולי בתחום האלימות. בתימוכין לעתירתה בקביעת העונש הגישה פסיקה הדנה בעבירות תקיפה

בת זוג ואיומים נגזרו דינם של הנאשמים, בין היתר, למאסרים בפועל ולתקופות שבין 8 ועד 11 חודשים.

4. מנגד, עמד ב"כ הנאשם בעיקר על השתלשלות העניינים בתיק זה ובקשר עם תיק אחר שהתנהל נגד הנאשם בבית משפט השלום באשקלון אליו צירף הנאשם ביום 7.4.2013 תיקים כולל תיק זה, את העובדה כי תיק זה הוצא מתיק הצירוף באשקלון בעקבות החלטות שניתנו בתיק ולאחר שהתברר כי הסנגורית של הנאשם עתרה לצרפו מבלי שהביאה בפני בית המשפט באשקלון פרטים מלאים על ההליך בתיק דן ותוך שגרמה לבית המשפט לסבור כי מוטב זה נתן הסכמתו לצירוף.

לדידו, ככל וצירופו של תיק זה לתיקים אחרים של הנאשם לא היה מתבטל, עונשו לא היה חורג במידה משמעותית מהעונש שהוטל. הוסיף לעניין זה כי אילו לא הייתה יוצאת תקלה מלפני הסנגורית הרי שצירופו של תיק זה לא היה מתבטל ועונשו היה נגזר במסגרת כלל התיקים - מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים שהוטל על הנאשם, ובכל מקרה לא היה עונשו חורג במידה משמעותית מהעונש שהוטל עליו, ובכך היה מסיים הנאשם עניינו. על בסיס האמור, עתר להסתפק בעונש מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם עמד על תקופת המאסר הארוכה שהושתה על הנאשם במסגרת תיק הצירוף, על נסיבות חייו המורכבות כפי המפורט בתסקירים שהוגשו לתיק. ביקש לתת משקל להודאתו בעבירה, לכך שעשה ניקיון שולחן וקיבל אחריות לכל מעשיו לרבות בתיק דן.

ציין והדגיש השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי ולכך ששיתף פעולה עם הגורמים המטפלים תקופה לא מבוטלת. עוד ציין כי התנהגות התוקפנית כלפי המתלוננת יכול ואירעה בשל שימוש לרעה באלכוהול, וכי בהרגלי צריכת אלכוהול חלה תפנית משמעותית אצל הנאשם מאז שחרורו מהכלא, אשר לא רק זאת גם החל לעבוד באופן מסודר, ובתימוכין לדבריו הפנה לתסקיר שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם

5. לעבירת האיומים קצב המחוקק עונש מרבי של שלוש שנות מאסר ובעבירה של תקיפת סתם של בן זוג קצב ארבע שנות מאסר.

הערך החברתי המוגן מפני עבירת איומים, הוא שלווה נפשו של הנפגע, בטחונו וחירות פעולתו. האיום מסכן את החירות לפעול, שכן פעמים רבות, כרוך האיום גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום (ראה רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פסקה 7). מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות המילולית שפשט בחברה הישראלית ובחובת בית המשפט בהשתתף עונשים מרתיעים. בתי המשפט קבעו עונשים משתנים ביחס לעבירה זו, בהתאם לנסיבות המקרה - ומתחם הענישה נע בין זו הצופה פני עתיד ועד למאסר בן מספר חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכומים שונים.

הערך החברתי הנפגע בעבירה של אלימות כלפי בת/ בן זוג הוא שלמות הגוף וזכות האדם לאוטונומיה על גופו, כבודו, הביטחון האישי ובכלל זה הביטחון בתוך המערכת הזוגית. חומרת העבירה של תקיפת בת זוג מוצאת ביטוי מיוחד של בתי המשפט בארץ ובכל הערכאות אשר הוקיעו את תופעת האלימות במשפחה ושל גברים כלפי נשים. על החומרה הנדרשת בענישת גברים המבצעים עבירות אלימות כלפי בנות זוגם אין צורך להכביר מילים. בתי המשפט מצווים לעקור את התופעה ולהגן על הצד המוכה תוך השתתף עונש מאסר מוחשי ומשמעותי.

6. בחינת הרקע של מעשי הנאשם מלמד כי מטרת האיומים אותן הפנה כלפי המתלוננת, מי שהייתה חברתו משך 3 שנים, היא כדי לכפות רצונו עליה.

באירוע הראשון, איים כי ישבור לה את הרגליים והצהיר בפניה כי "בא לו להרוג אותה", ומימש איומיו בתקיפתה בכך שנשך בלחיה וסטר לה מספר פעמים. נסיבות עשית מעשי העבירות מלמדות על מי שנהג באופן אובססיבי ואגרסיבי כלפי בת זוגו, צעירה בת 19 שנים אשר למרות שבקשה להתרחק ממנו הוא מנע זאת ממנה, הדבר לא צלח בידה שכן זה חזר צעק השתולל והשפילה. כך כשהגיע עד לדירת חברתה וגם עת בקשה להתרחק ממנו ופנתה לרחוב בדרכה למקום אחר, שפם

המשיך לצעוק עליה עד שעוברי אורח שהיו במקום הזעיקו משטרה.

מהאירוע השני עולה כי לאחר שהנאשם סיפר למתלוננת כי בגד בה, היא השיבה לו כי "תחזיר לו באותו מטבע" אז הכניסה הנאשם למקלחת, פתח את ברז המים ואמר לה "**כשתרגעי אני יוציא אותך מפה**", הוסיף והכה בראשה ובגבה באמצעות ידית צינור המים.

בשני האירועים נהג הנאשם ב אלימות מילולית ופיזית ובמעשיו הנפסדים גע בגופה של המתלוננת, בכבודה ובזכותה לפעול כרצונה. המדובר בהתנהגות מתמשכת אובססיבית וכוחניות ולא באירוע המגלם התרחשות רגעית.

7. בבחינת העונשים המוטלים על גברים המבצעים עבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוגם, נלמד על קשת רחבה של עונשים הנגזרים בעיקר מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאותיהן.

עיון בפסיקה שהגישה המאשימה **ברע"פ 7951-10** ניב נ' מ"י, מדובר בנאשם שסטר לרעייתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה. לאחר שניסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי לא צלחו, נגזרו עליו 10 חודשי מאסר. **בת.פ 19366-02-12** מ"י נ' זונה, הנאשם משך בשערותיה של אשתו והפילה לרצפה, התקשר ואיים כי אם תגיש תלונה יקרע לה את הפנים עם סכין, באישום השני שבכתב האישום איים כי ירה 6 כדורים בראשה. דינו נגזר בין היתר ל - 11 חודשי מאסר בפועל.

המקרים אליהם הפנתה המאשימה שונים מהמקרה לפניי, שם דובר באיומים קשים שהופנו כלפי המתלוננת, תוך שימוש בנשק קר, (הצמדת סכין לפני המתלוננת), ויש לקחת בחשבון כי העונש שהושת הוא נגזרת של שקולים שונים לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם.

8. כאמור, כתב האישום המתוקן כולל שני אירועים נפרדים, זה מיום 28.4.2012 בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, וזה מיום 10.4.2012 בעבירה של תקיפה סתם. על כן, ובהתאם לסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין אקבע מתחם ענישה לכל אירוע בנפרד.

בהתייחס לאירוע הראשון מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר בפועל כשלצדם רכיבי ענישה מרתיעה, ומתחם העונש ההולם בהתייחס לאירוע השני שבכתב האישום נע בין 4 ל- 12 חודשים.

עונשו של הנאשם

9. לצד האמור, בחינת העונש שיושת על הנאשם, תהא על רקע הכלל המנחה כי הענישה לעולם אינדוידואלית ובגזירת העונש המתאים לו כמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. לאלה ניתן לייחס משקל רב ובעיקר כשלא צפויה ממנו סכנה שיחזור לסורו או כדי לאפשר המשך הליך שיקומי קיים.

על נסיבותיו של הנאשם ניתן ללמוד מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם. **תסקיר** מיום 21.10.2012 מלמד על צעיר בן 26, יליד אוקראינה, עלה לארץ עם אמו, אביו החורג ושני אחיו בהיותו בן 13, לצבא לא התגייס מטעמי בריאות. חי בנפרד מאשתו מזה כשבע שנים וטרם מעצרו עבד בחברת בנייה באילת. בעת ההיא עברו של הנאשם היה נקי וכלל פסק דין ללא הרשעה בעבירה של החזקת סכין, נמצא, כי עשה בעבר שימוש בסמים משך שלוש שנים אולם נגמל בהתערבות טיפולית.

גיליון הרשעותיו כפי שהוגש על ידי המאשימה, כולל הרשעה אחת מיום 13.10.2013 הורשע בבימ"ש שלום אשקלון בת.פ. 10299-10-11 (הרשעה המאוחרת להרשעה בתיק דנן) בגין עבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקיד, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה ממש, איומים, שיבוש הליכי משפט במסגרתה נגזר דינו, בין היתר, ל - 11 חודשי מאסר אותם סיים לרצות ביום 1.1.2014. בנקודה זו נכון לציין כי המדובר בתיק שהתנהל נגד הנאשם באשקלון ואליו צרף תיק זה, צירוף שכאמור בוטל נוכח התנהלות באת כוחו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולת קוגניטיבית תקינה, וורבלי, בעל יכולת טובה ליצירת קשרים חברתיים ורצון לתקן דרכיו. בהתייחסו לעבירות אישר כי התנהג בתוקפנות ובאלימות וזאת על רקע בגידות הדדיות בינו לבין בת זוגתו. שירות המבחן התרשם מחוסר אמון של הנאשם במתלוננת וקושי להכיל חוויות נטישה וניכור בו כי יצר קשר תלותי עמה וחווה צורכי עצמאותה

כגורמים מערערי ביטחון בקשר.

הנאשם שולב בתכנית טיפולית לגברים אלימים "דיאלוג מחודש" בבאר שבע הכוללת מרכז יום ודירת "שלב". הנאשם הביע שביעות רצון מהקשר הטיפולי שיצר במרכז ומתרומתו לשינוי דפוסי חשיבתו ואופן התמודדותו במצבי חיים שונים, חשש לעזוב ושיתף בתרומה של הטיפול ליכולותיו להתמודד באופן מקדם ויעיל עם תוקפנותו המופנמת מאז ילדותו.

עוד מסר השירות על דיווח גורמי הטיפול ולפיו במועדים הרלוונטיים להגשת התסקיר נמצא הנאשם בעיצומו של התהליך הטיפולי, רמת שיתוף הפעולה שלו גבוהה והוא מצליח לשתף בעולמו הפנימי לצורך שיפור מגעיו עם אחרים.

בשיחה עם המתלוננת עלה כי הינה בת 19 ומתגוררת בבית החייל באילת. המתלוננת ביטאה מודעות לחלקיו התוקפניים של הנאשם בעיקר כשצורך אלכוהול וביטאה תמיכה בשילובו בטיפול באלימות שזו לתפיסתה הבעיה העיקרית אצל הנאשם. עם זאת, שללה צורך בהתערבות חיצונית ושללה חשש ממנו ומסרה כי נמצאת בקשר טיפולי עם גורם מקצועי. תארה את הנאשם כבחור חיובי, אהוב ויקר לה ועל הרצון שהיה לה לשמר עמו את הזוגיות עד לנישואים, אולם משלא יצר עמה קשר במהלך הטיפול בו שולב, מבחינתה- המערכת הזוגית ביניהם הסתיימה.

סופם של דברים ביקש השירות לדחות הדין לצורך מעקב אחר ההליך הטיפולי במרכז "דיאלוג מחודש" וקליטתו במרכז יום. נעתרתי לבקשה ושמיעת הטיעונים לעונש נקבעו ליום 18.12.2013.

ביום 17.12.12 הוגש **תסקיר משלים (ראשון)** ובו נמסר כי הנאשם השלים את ההליך הטיפולי במלואו ועבר להתגורר בבית הוריו. התנהלותו חיובית ביותר והמליץ זה כי ישולב במרכז לטיפול באלימות הנמצא באשקלון או במרכז יום המצוי בבאר שבע. על מנת להעביר את הטיפול בהתאם עתר לדחיית נוספת ולתקופה בת 4 חודשים לצורך תקופת ניסיון והגשת המלצה עונשית. נעתרתי לבקשה, והדין נדחה ליום 10.4.2013.

ביום 9.4.2013 הוגש **תסקיר משלים (שני)** בו דווח השירות כי הנאשם טופל במסגרת מרכז יום "דיאלוג מחודש" בין התאריכים 29.11.2012 - 29.7.2012. במהלך הטיפול שיתף בהתמודדותו לאורך השנים עם התפיסה שצרכיו לא נראים ולא מקבלים מענה וכן את תפקודו כילד הוריו. אף שיתף בפגיעה מינית בגיל הנעורים, הכיר בהתנהגות האלימה ונראה שהיה בעל מוכנות גבוהה לעריכת שינוי במאפייני התנהגותו. לאחר שסיים את הטיפול במסגרת הטיפול מרכז היום עבר להתגורר בבית הוריו באשקלון, השתלב בעבודה בחברת "וארס אלומיניום ומתכות" והתעתד להשתלב בטיפול ממשך במסגרת היחידה למניעת אלימות ולקדם עצמו מבחינה טיפולית ולהמשך טיפול, אלא שבחלוף חודשיים נעצר בתיק אחר. בשיחה שערך עמו השירות תיאר שימוש לרעה באלכוהול באופן יומיומי, מאז שחזר להתגורר בבית הוריו, כדרך להתמודד עם רגשות קשים שעלו ביחס לבני משפחתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אשר תיאר בדידות עמוקה בשל אובדן תמיכת משפחתו וחברתו, נושא רגשות עזים של פגיעה ותסכול הקשורים לחוויות עבר ולבני משפחתו, והיעדר מקורות תמיכה יצרו אצלו לחצים רגשיים שהובילה אותו לשימוש לרעה באלכוהול ולהתנהגות פוגענית כלפי אמו. נוכח אלה התרשם השירות כי קיים סיכוי גבוה להמשך התנהגות פוגענית בעתיד, אלא אם ישולב שנית במסגרת טיפולית אינטנסיבית..

בדין שהתקיים ביום 3.12.2013 עתר ב"כ הנאשם לקבל תסקיר עדכני ביחס לתוצאות ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם ולמצבו כיום. ב"כ המאשימה התנגדה תוך שהדגישה כי כבר הוגש שלושה תסקירים כשבמהלך ההליך חזר הנאשם ועבר עבירת אלימות כלפי בת משפחתו. בהחלטה מאותו מועד הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים ושמיעת הטיעונים לעונש נדחתה ליום 28.1.2014.

ביום 27.1.2014 הוגש **תסקיר משלים (שלישי)** ממנו עלה כי לאחר תקופה ארוכה במהלכה עוכב ע"י שב"ס מספר פעמים ולא לווה לבדיקות ופגישות להם זומן וחרף העובדה שהושלמו התנאים להצטרפותו של הנאשם לקהילת "הדרך" - סרב הנאשם לצאת לקהילה טיפולית סגורה, לדבריו בשל התמשכות ההליכים נגדו, מעצרו הממושך וחיידוש הקשר עם סבתו החולה ורצונו לטפל בה.

לדבריו מאז שחרורו נמנע לחלוטין מצריכת אלכוהול גם באירועים חברתיים. שלל נזקקות טיפולית בתחום אולם ציין כי עדין מתמודד עם קשיים בשליטה בכעסים עליהם מעוניין לעבוד באופן וולונטרי ובהתאם למצבו הכלכלי והמשפחתי. ביקש לנהל חיי עבודה, חברה ומשפחה ללא פיקוח או התערבות טיפולית נוספת. נוכח עמדתו של הנאשם שלא להוסיף ולהשתתף בהליך טיפולי השירות נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

10. ביום 28.1.2014 לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, מצאתי להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות לבחינת כשירותו והתאמתו, זו הוגשה ביום 4.5.2014 ונמצא שהנאשם כשיר ומתאים לבצע עבודות שירות. עתירת המאשימה להטיל מאסר שינוע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר אינה חריגה נוכח חומרתן של העבירות ונסיבות ביצוען. אלא שבבחינת המקרה בכללותו, לרבות ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם וביטול צירופו של תיק זה לתיק באשקלון שלא באשמת הנאשם - השתת עונש כאמור יהיה בלתי מדתי וכפי שיפורט להלן:

ביום 7.4.2013 תיק דנן צורף לתיקים אחרים של הנאשם בבית המשפט השלום באשקלון (ת.פ. 10299-10-11), אלא שהצירוף בוצע לאחר שדינו של הנאשם הוכרע כאן ועניינו המתין לטיעונים לעונש, וחמור יותר מבלי שהצירוף אושר על ידי, וכל אלה לא הובאו בפני בית המשפט השלום באשקלון. מכאן ולאחר מספר הבהרות, בוטל צירופו של תיק זה לתיק באשקלון, שם נגזר דינו כאמור ל 11 חודשי מאסר בפועל אותם סיים לרצות רק ביום 1.1.2014. טענת הסנגור כי בקשות המכונות "צירוף תיקים" המוגשות על ידי נאשמים נענים על ידי בית המשפט בחיוב ובמרבית המקרים, נכונה. עם זאת, הליך הצירוף במקרה דנן נעשה באופן פגום ולא ראוי ולפיכך בוטל, אולם אין חולק כי לנאשם לא הייתה שליטה בדבר.

עוד נכונה אני להסכים עם הסנגור כי ככל ותיק זה היה נכלל במסגרת "צירוף התיקים" סביר להניח כי העונש שהיה נגזר על הנאשם לא היה חורג במידה משמעותית מזה שהוטל עליו בפועל (11 חודשי מאסר). בחשבון יש לקחת גם את התמשכות ההליך ועגמת הנפש שנגרמה לנאשם שלא באשמתו מכאן שעניין צירוף התיקים כפי שפורט לעיל יובאו בחשבון בגזירת דינו תוך מתן משקל מתאים לחומרת מעשיו והעונש הראוי שצריך ויוטל. בנוסף, לא ניתן להתעלם מההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ומשך תקופה ממושכת. אין חולק כי הנאשם שיתף פעולה עם גורמי הטיפול והתגייסותו לטיפול ניכרה בעיצומו של ההליך כפי העולה מתסקיר שירות המבחן וגם בסיומו. למרבה הצער ונוכח עומק הקשיים של הנאשם מול בני משפחתו וכפי שעלה בהרחבה מהתסקירים הוא כשל שנית ותקף את אמו (ראה תסקיר מיום 9.4.2013) ובשל כך נעצר ביום 4.2.2013. מכאן ביקש השירות לשלבו בקהילה סגורה, אולם הנאשם אשר חשש מכישלון ונוכח מחויבות כלפי סבתו, סרב להיכנס לקהילה סגורה. סירובו של הנאשם אינו מבטל את ההליך השיקומי הקודם בו השתלב, אינו מבטל את הנכונות שהייתה אז, הסירוב כך למדנו מהנאשם, נבע בעיקר מחשש שלא יעמוד בתנאים הנדרשים ממנו, מבחינה רגשית ומבחינה כלכלית.

מעשיו של הנאשם הגם שחמורים הם, אינם ברף הגבוה של מעשים מסוג זה, רמת האיומים יש להדגיש היא ברף הנמוך של עבירה זו. בנוסף, דברי המתלוננת אשר הייתה זוגתו של הנאשם תקופה קצרה ולא חזרה למערכת יחסים עמו לאחר האירוע,

מלמדים כי מעשי הנאשם לא הותרו בה משקעים, היא סלחה לו ציינה בפני השירות את אופיו ודאגתו לה משך תקופה ממושכת ואף רצתה לחדש עמו את הקשר, ועוד יש להוסיף כי הפגיעה הפיזית במתלוננת הגם שראויה לכל גינוי, לא הותרה בה סימן או הצריכה טיפול רפואי כזה או אחר.

בשים לב להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, למאסר הממושך אותו ריצה בעת שהליך זה התנהל נגדו, נראה כי חומרת מעשיו חודדה דייה, ואלה מהווים גורם הרתעתי משמעותי עבורו. התרשמותי הינה כי הסיכוי שהנאשם יחזור על מעשים מסוג זה הינו קלוש.

11. סיכומם של דברים, לצד מעשי העבירות חומרתן, לקחתי בחשבון את העולה תסקירי שירות המבחן שעיקרם חיובי, את הודאת הנאשם בביצוע העבירות, שיתוף פעולה עם המסגרת הטיפולית "דיאלוג מחודש" ומשקל נכבד נתתי לביטול צירופו של תיק זה לתיקים אחרים של הנאשם בהליך בו ביצע למעשה "ניקוי שולחן", ושקלול כל אלה אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

מאסר לתקופה של 4 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות ובהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ויחל ביום **15.7.2014**. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירם בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה בכך.

מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום אם יעבור על עבירה אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום אם יעבור על עבירה אלימות מסוג עוון לרבות איומים כלפי בת זוג.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלוננת (אינה יאקימצוק- ע.ת 5) פיצוי בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם תוך 30 ימים מהיום ויתר התשלומים כל 30 ימים לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננת על פי כתובתה שבכתב האישום.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שלוש שנים מיום חתימת ההתחייבות יעבור על עבירה נוספת לפיהן הורשע, היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים ייאסר בגין כך ל 20 ימים. ההתחייבות יכול ותחתם בבית משפט השלום באשקלון ותועבר באמצעות המזכירות לתיק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן ביום י"ב סיון תשע"ד, 10 יוני 2014.